

Sygn. akt: I C 1572/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wieliczce Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Paweł Styrna

Protokolant starszy protokolant sądowy Barbara Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2016 r. w Wieliczce

sprawy z powództwa E. 1 (...)w G.

przeciwko B. L.

o zapłatę

1. zasądza od B. L. na rzecz E. 1 (...)w G. kwotę 21.812,57 zł (dwadzieścia jeden tysięcy osiemset dwanaście złotych 57/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczoną od 14 września 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 6067 zł (sześć tysięcy sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
2. płatność kwot zasądzonych w pkt. 1 wyroku rozkłada na 24 równe raty miesięczne, każda w kwocie 1161,70 zł (tysiąc sto sześćdziesiąt jeden złotych 70/100), płatnych do ostatniego dnia miesiąca począwszy od miesiąca w którym wyrok się uprawomocnił

Sygnatura akt I C 1572/16

UZASADNIENIE

wyroku z 21 listopada 2016 r.

Pozwem wniesionym w dniu 13 września 2016 r. w postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) 1 (...)w G. domagała się zasądzenia od pozwanej B. L. kwoty 21.812,57 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 września 2016 r. do dnia zapłaty, tytułem należności wynikającej z zawartej przez pozwaną z (...) Bank (...) spółką akcyjną, w dniu 9 czerwca 2009 r. umowy kredytowej nr (...). Na uzasadnienie zgłoszonego żądania strona powodowa wskazała, iż dochodzona pozwem kwota obejmuje należność wynikającą z tytułu niespłaconego kredytu w wysokości 18.479,66 zł oraz odsetki ustawowe za opóźnienie w kwocie 3.332,91 zł naliczone od dnia 7 sierpnia 2014r. do 13 września 2016 r. Nadto strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania (k. 2-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 września 2016r. Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 73).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana B. L. zarzuciła zasadność obciążenia jej kosztami postępowania w kwocie 3.889,75 zł podając, że strona powodowa nie wykorzystwała możliwości polubownego rozwiązania sporu. Podała, że nie uchyla się od spełnienia świadczenia, jednakże w chwili obecnej nie może dokonać jednorazowej spłaty wierzytelności. Przywołała okoliczności z których wynika, że jest osobą ubogą. Utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych w kwocie 830 zł, a na jej utrzymaniu pozostaje mąż, który jest również osobą bezrobotną, ale nie korzysta z prawa do świadczeń.

Nie posiada żadnego wartościowego majątku. Dalej podała, że aktualnie toczy się przeciwko niej przed Komornikiem Sądowym dla K. w K. O. postępowanie egzekucyjne w toku którego dokonuje comiesięcznych spłat w kwotach po 500 zł na rzecz wierzyciela (...) Banku spółki akcyjne we W.. (k. 75-75v.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny, który był bezsporny:

W dniu (...) r. pomiędzy (...) Bankiem (...) spółką akcyjną z siedzibą w W., a pozwaną B. L. została zawarta umowa kredytu gotówkowego nr (...), w której pozwana zobowiązała się do zwrotu łącznej kwoty kredytu w wysokości 34.858,61 zł w 72 miesięcznych ratach w wysokości po 837,99 zł. Umowa przyznała stronie powodowej możliwość pobierania od pozwanej odsetek umownych w wysokości zmiennej stopy procentowej wynoszącej w skali roku 19,99 %. W przypadku zwłoki z zapłatą przez pozwaną dwóch pełnych rat strona powodowa zastrzegła sobie prawo wypowiedzenia umowy, z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia.

Wobec zaprzestania przez pozwaną spłaty kredytu pismem z dnia 29 kwietnia 2013r. poprzednik prawny strony powodowej wypowiedział łączącą strony umowę. Następnie umową z dnia (...) strona powodowa nabyła wierzytelność przysługującą (...) Bank (...) spółce akcyjnej w W. względem pozwanej w łącznej kwocie 24.993,37 zł. Jednocześnie pismem z tej samej daty pozwana została zawiadomiona o dokonany przelew wierzytelności.

Kolejnymi wezwaniem z dnia 27 sierpnia 2014r. pozwana została wezwana do zapłaty kwoty odpowiednio 25.131,22 zł, na którą złożyły się: kapitał w wysokości 19.351,65 zł oraz odsetki w kwocie 5.779,57 zł. Kolejne pismo z wezwaniem do zapłaty kwoty 25.971,66 zł zostało do pozwanej skierowane w dniu (...)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów prywatnych, których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana, a którym Sąd nie znalazł podstaw by odmówić wiarygodności. W szczególności Sąd dał wiarę przedłożonym przez stronę powodową umowie kredytu, cesji wierzytelności z dnia (...)i wezwaniom do zapłaty, które pozwoliły na ustalenie wysokości zadłużenia pozwanej i terminu jego wymagalności. Sam fakt, że chodzi tutaj jedynie o dokumenty prywatne, nie uzasadnia odmowy uznania ich za przedstawiające rzeczywistą wysokość zobowiązania. Łączna ocena dokumentów przedstawionych przez stronę powodową - w tym umowy - pozwalała na uznanie roszczenia dochodzonego pozwem za wykazane zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Ciężar dowodu przeciwnego spoczywał, zgodnie z regułą art. 6 k.c., na pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne.

Zgodnie treścią art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, o ile jego treść lub cel nie sprzeciwia się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W niniejszej sprawie powódka zawarła umowę kredytu w dniu 9 czerwca 2009r. , zatem do powstałego stosunku prawnego zastosowanie znalazł art. 2 ust 1 i 2 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2001r. o kredycie konsumenckim, zgodnie z którym przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę, na mocy której przedsiębiorca w zakresie swojej działalności, zwany dalej "kredytodawcą", udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi kredytu w jakiegokolwiek postaci. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego. Z kolei zgodnie z art. 69 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Jak wnika z art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom.

W niniejszej sprawie bezspornym pozostawał fakt łączącej (...) Bank (...) spółkę akcyjną i B. L. umowy kredytu oraz treść istniejącego pomiędzy stronami stosunku prawnego. Strona powodowa przedkładając umowę z dnia

(...)wykazała źródło zobowiązania pozwanej w niniejszej sprawie, a umowę z dnia (...)swoją legitymację czynną w procesie. Dodatkowo wezwania z (...)oraz (...) dowodzą wysokości należności, a także terminu jej wymagalności. Skoro zatem strona powodowa udowodniła powyższe okoliczności, to pozwana zobligowana była do odparcia tych twierdzeń poprzez przeprowadzenie dowodu przeciwnego - winna była wykazać, iż udowodniona zaległość została przez nią uregulowana w terminach płatności. Pozwana jednak nie przedłożyła w niniejszym postępowaniu żadnego dowodu uiszczenia jakiegokolwiek wpłaty na rzecz strony pozwanej celem spłaty zobowiązania. Co więcej pozwana nie zaprzeczyła by roszczenie strony powodowej nie istniało lub istniało w innej wysokości, zatem w świetle treści art. 230 k.p.c. okoliczności przywołane przez stronę powodową uznać należało za przyznane przez pozwaną. Sąd na zasadzie art. 229 k.p.c. uznał również za przyznane okoliczności dotyczące sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej pozwanej, jako że strona powodowa w piśmie z (...) nie zakwestionowała oświadczenia pozwanej.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej kwotę 21.812,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od (...)na podstawie art. 481 § 2 k.c.

Na podstawie art. 320 k.p.c. Sąd rozłożył zasądzoną kwotę należności na raty, uznając, że w niniejszej sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony. Pozwana znajduje się aktualnie w trudnej sytuacji osobistej i finansowej. Od (...) jest osobą bezrobotną, poszukującą pracy. Utrzymuje się z zasiłku w kwocie 830 zł, a nadto posiada inne niewykonane zobowiązania kredytowe spłacając comiesięcznie kwotę 500 zł. Pozwana nie jest w stanie realnie zapłacić jednorazowo stronie powodowej całej kwoty należności, ponieważ nie dość, że nie dysponuje takimi przychodami w ciągu każdego miesiąca, to jeszcze nie posiada oszczędności, z których mogłaby zaspokoić dług. Pobawiona jest także, z uwagi na istniejące zobowiązania, zdolności zaciągnięcia dalszych kredytów czy pożyczek, zwłaszcza, że nie posiada majątku. Także mąż, z którym zamieszkuje, nie posiada żadnych środków finansowych do tego, by mógł wspomóc pozwaną w jednorazowej spłacie zobowiązania. Jednocześnie rozłożenie należności na raty pozostaje korzystne dla strony powodowej, ponieważ daje jej realną szansę na odzyskanie całej kwoty należności. Rozłożenie należności na raty pozwoli bowiem pozwanej faktycznie wywiązać się z zobowiązania. Sąd, mając na uwadze sytuację finansową pozwanej dokonał rozłożenia należności na 24 równe raty po 1.161,70 zł każda. Wysokość jednej raty jest w ocenie Sądu możliwa do uiszczenia przez pozwaną. Z kolei liczba rat uwzględnia tak realne możliwości spłaty zobowiązania przez pozwaną, jak interes strony powodowej, dochodzącej zwrotu udzielonego kredytu. W ocenie Sądu okres 2 lat nie jest zbyt długi, zaś dla instytucji, jaką jest fundusz sekurytyzacyjny, biorąc pod uwagę charakter jego działalności, rozłożenie należności na 24 miesięczne raty nie będzie stanowić uciążliwości ponad miarę. W związku z rozłożeniem zasądzonej należności na raty, strona powodowa została pobawiona prawa do odsetek za opóźnienie za okresy od dnia wydania wyroku do dnia następującego po dniu płatności poszczególnych rat.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwana jak strona przegrywająca proces obowiązana jest do zwrotu kosztów procesu w kwocie 6067 zł, na co złożyła się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 1250 zł, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 4800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego strony powodowej będącego radcą prawnym.

Sygnatura akt I C 1572/16

sek.

1. (...)
2. (...)
3. (...)